

ТРИ ЕЛИСАВЕТА БАГРЯНА

Списание „Младек“ 1968 год. Кн. 6

Поезия, която всъщност е любов

И аз можех да имам топъл домашен кът,
нежни грижи и всекидневни радости.
Ликуваща можеше да мине моята младост
на меки ресори по широкия асфалтиран път.

После, на старини,
можех да имам безприжни лениви дни,
седнала на припек под тихото слънце на есента
като стопанин, който е прибрал от трите сезона плода,
да дочакам белия сняг на зимата...

Но аз тръгнах да скитам в неznайни пътища и градове,
да гоня неуловими химери...

Тази поетична изповед нашата голяма поетеса прави преди повече от трийсет години. Прозвучала тогава като предизвикателство към общоприетите норми за поведението на жената в едно българско общество от трийсетте години, сега тази изповед ни насочва към тайната на голямата поезия, която Елисавета Багряна създаде. Тази поетична изповед звучи и като прозрение, защото след 50 години труд в литературата, след върховете, които постигна в поезията, Багряна е навлязла в ония дни от човешкия живот, в които може да се почувствува стопанка, прибрала „от трите сезона плода“. Но тази, която отхвърли някога възможността да подпише с младата си кръв договор с Мефистофел за всички чудеса на света и тръгна „да се храна пъгобм“ с несигурните плодове на своите мечти, едва ли може сега, след жаркото лято на живота си, да сключи договор с Мефисто за спокойни и лениви дни.

„Имам толкова работа несвършена...“ — звучи в ушите ми още мекият ѝ, излъчващ особено жизнено усещане глас.

Умора няма — нито в очите ѝ, нито в думите ѝ, нито в плановите ѝ. Редакциите на литературните списания искат от нея нови стихове, за да отбележат 75-годишнината ѝ. Трябвало да завърши новия си цикъл (за своя 75-и рожден ден тя ни дари със седем нови стихотворения), затова два месеца работила в Хисар.

„За да пиша, трябва да се откъсна от всичко тук“.

А това всичко включва непрекъснато звънящия телефон, бързите повиквания на заседания в Съюза на писателите, срещи с чуждестранни литературни гости, които обикновено настояват да се срещнат именно с Багряна, многобройните молби на млади поети и поетеси да отдели време да прочете работите им — те чакат мнението ѝ като ирисъда...